

УПРАВЛІННЯ ІТ-ПРОЕКТАМИ В УМОВАХ ШВИДКИХ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗМІН

Пешко Максим Ігорович

студент,

Національний університет «Львівська політехніка»

Сучасна ІТ-індустрія характеризується швидким технологічним прогресом і постійними інноваціями, що створюють як можливості, так і виклики для управління проектами. Уміння ефективно керувати ІТ-проектами в цьому середовищі має вирішальне значення для збереження конкурентних переваг, сприяння інноваціям і забезпечення високоякісних результатів. Ця дисертація досліджує вплив швидких технологічних змін на управління ІТ-проектами та визначає стратегії ефективного вирішення цих проблем.

ІТ-проекти часто включають складні технології, які швидко розвиваються, що може призводити до потенційних збоїв у графіках проектів, розподілі бюджету та управлінні ресурсами. Основні виклики включають часті зміни в технологіях, оскільки швидкий прогрес може зробити існуючі технології застарілими протягом життєвого циклу проекту, змушуючи керівників проектів швидко адаптуватися. Дуже важливим моментом, про який слід згадати, є розрив у навичках. Швидкі темпи технологічних змін можуть призводити до розриву між поточним набором навичок проектних команд і досвідом, необхідним для нових інструментів або платформ. Крім того, керування інтеграцією між новими та застарілими системами створює значні труднощі, що часто призводить до проблем із сумісністю та вищих витрат на обслуговування.

Для вирішення цих проблем керівники проектів повинні використовувати адаптивні та перспективні стратегії. Рекомендовані підходи включають:

- Гнучкі та гібридні методології: використання практик Agile або гібридних підходів, які поєднують Agile, Kanban та інші методології, що може забезпечити необхідну гнучкість для ефективного реагування на зміни. Наприклад, Kanban можна використовувати для вирішення нагальних технічних проблем, таких як інтеграція нових API. Scrum буде ефективним для планування довгострокових задач. Часто використовують Scrumban який є максимально гнучким і містить в собі мікс характеристик обох попередніх методологій.

- Безперервне навчання та розвиток: заохочення членів команди брати участь у постійному навчанні гарантує, що проектні команди залишаються оснащеними найновішими знаннями та навичками.

Прикладом може бути впровадження компанією нової хмарної платформи (наприклад, AWS). Щоб команда успішно інтегрувала платформу, вона проходить сертифікаційні курси AWS Certified Solutions Architect і безперешкодно та ефективно впроваджує нові технології без зупинки усіх процесів які є навколо компанії та проекту. Також це може бути випадок коли розробники, які переходять із застарілої мови програмування (наприклад, PHP) на сучасний фреймворк (наприклад, Laravel), отримують тренінги від експертів.

– Надійні системи управління ризиками: впровадження проактивної оцінки ризиків і планів пом'якшення, які враховують потенційні технологічні зміни, допомагає підтримувати стабільність проекту. Як приклад, під час переходу на нові технології команда проводить аналіз ризиків і визначає, що можлива несумісність із застарілим програмним забезпеченням. План пом'якшення включає підготовку резервного рішення (backup) і тестування інтеграцій [1, с. 84].

– Надійні комунікаційні канали: сприяння прозорій комунікації між зацікавленими сторонами гарантує, що всі учасники залишаються поінформованими та узгодженими протягом життєвого циклу проекту. Наприклад, компанія використовує Slack для внутрішньої комунікації, де кожен проєкт має свій канал, а також Інструмент Asana який застосовується для відстеження прогресу завдань і забезпечення візуалізації для зацікавлених сторін.

Приклади провідних ІТ-організацій демонструють, як на практиці реалізовано адаптивне управління проєктами. Компанії, які постійно вдосконалювалися, завчасно інтегрували нові технології та підтримували гнучкі структури проєктів, змогли ефективно пом'якшити наслідки технологічних змін.

Для розробки всеохоплюючих структур, які поєднують традиційні практики управління проєктами з інноваційними підходами, адаптованими до швидких технологічних змін, запропоновано наступні теми для майбутніх досліджень: дослідження масштабованих гібридних методологій, які розробляють моделі управління проєктами, адаптовані до проєктів різного розміру та складності; прогнозна аналітика в управлінні проєктами, яка використовує інструменти на основі даних для прогнозування можливих збоїв і коригування проєктів; а також найкращі практики для розвитку навичок, що визначають оптимальні програми навчання та шляхи сертифікації для проєктних команд, які стикаються з постійними технологічними змінами [2, с. 107].

Управління ІТ-проєктами в умовах стрімких технологічних змін вимагає гнучкості, проактивного мислення та стратегічного розподілу ресурсів. Хоча такі проблеми, як розвиток технологій і прогалини в навичках, є поширеними, керівники проєктів можуть використовувати адаптивні методології, ініціативи постійного навчання та надійні методи

управління ризиками, щоб подолати ці перешкоди. Узгодивши стратегії проєкту з темпами технологічного розвитку, організації можуть підвищити результати своїх проєктів і зберегти конкурентну перевагу в галузі.

Список використаних джерел:

1. Kerzner, H. (2022) *Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling* (13th ed.). John Wiley & Sons.
2. Schwalbe, K. (2023) *Information Technology Project Management* (10th ed.). Cengage Learning.